

Arrest

nr. 336 073 van 17 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 12 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. SWERTS, die loco advocaat M. LYS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Palestijnse nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Gaza op (...) 1991. U ging naar een UNRWA-school van het eerste leerjaar tot het derde secundair en behaalde uiteindelijk uw diploma secundair onderwijs. Doorheen uw leven woonde u in een kamp in Khan Younis waarna u naar Al-Qarara verhuisde. U werkte in Gaza als schilder en maakte graveringen in hout aan de hand van een computersysteem met een vriend. In 2021 verliet u Gaza aangezien u daar geen leven kon opbouwen. U verliet Gaza via de tunnels naar Egypte. Eenmaal in Egypte werd u opgepakt voor zes maanden en reisde u erna door naar Turkije. U verbleef ongeveer één jaar en twee maanden in Turkije op verschillende plekken met vrienden. Via vrienden vond u ook een job in een transportbedrijf vooraleer u in augustus 2023 naar Griekenland reisde. Eenmaal in Griekenland werden uw vingerafdrukken op 5 oktober 2023 genomen, waarna de asielprocedure gestart werd. U verbleef in een kamp op het eiland Kos en kreeg op 17 oktober 2023 uw positieve beslissing en verblijfsvergunning. Begin december verliet u het kamp en reisde u met een boot naar Athene om bij

vrienden op een appartement te verblijven. U verbleef twee weken in Athene. Tijdens deze twee weken werkte u twee tot drie dagen bij een schilder - die u niet uitbetaalde - vooraleer u naar Zweden vertrok.

U verbleef anderhalve week in Zweden vooraleer u rond eind december 2023 aankwam in België. Op 29 december 2023 diende u een verzoek voor internationale bescherming in.

Ter staving van uw relaas legt u Palestijnse identiteitsdocumenten neer waaronder: uw identiteitskaart, geboorteakte en uw paspoort. Ten aanzien van uw leven in Gaza legt u ook uw UNRWA familie-registratie kaart neer, alsook foto's van uw verwoeste huis, van uw familie en foto's van kunst die u maakte. Vervolgens legt u ook nog foto's neer van uw Griekse identiteitsdocumenten waaronder uw verblijfsvergunning en uw Griekse paspoort. U legt ook nog een foto neer van een verwonding aan uw been. Ten aanzien van België legt u een getuigenis neer van uw participatie in het kunstprogramma (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U verklaart dat u twee tot drie keer bij de psycholoog ging maar deze sessies niet verder zette (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS H. S. M. S. (...), dd. 25 maart 2025 [NPO], p. 6). U zou hier een verslag van hebben gevraagd van de psycholoog en u werd gevraagd dit voor te leggen, maar tot op heden legt u dit niet voor (NPO, p. 6). Aan het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde u zich mentaal en fysiek in staat te voelen om het interview af te leggen (NPO, p. 4).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn en die werden toegevoegd aan het administratief dossier (Eurodac search result, dd. 29/12/2023; schrijven van het Ministry of Migration & Asylum, Hellenic Republic, dd. 28/02/2024 en verklaringen DVZ, dd. 17/01/2024) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (NPO, p. 13).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat,

niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg, huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. U verklaart dat u twee tot drie dagen als schilder werkte maar dat u niet betaald werd (NPO, p. 15). Er dient te worden opgemerkt dat u geen andere stappen ondernam om een andere job te vinden en dat uw neef in Zweden u in uw levensonderhoud voorzag totdat u naar Zweden vertrok (NPO, p. 15). U verbleef in totaal ook maar twee weken in Athene nadat u het centrum in Kos verliet. Dat u slecht twee weken in Griekenland bleef, toont aan dat u geen ernstige poging deed om daar een leven uit te bouwen (NPO, p. 18).

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen (NPO, p. 18).

De vaststelling bovendien dat u slechts zeer korte tijd na de toekenning van de status vertrokken bent getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden (NPO, p. 18).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van eerder beperkte aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten, moet worden opgemerkt dat deze situaties niet kunnen worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U haalde aan dat uw vingerafdrukken werden genomen zonder dat u werd geïnformeerd waarvoor (NPO, p. 21). Hierbij aansluitend kan u naar verluidt geen leven opbouwen in Griekenland aangezien de mensen daar vreselijk zijn. Gevraagd wat er concreet gebeurde dat u deze mening vormde, verklaart u dat u zelf niets specifiek meemaakte (NPO, p. 22).

Waar u aangeeft geen medische hulp te hebben gezocht, aangezien u bang was voor de mensen en de politie, kan u geen persoonlijke ervaring aangeven waarop deze angst gebaseerd is (NPO, p. 20, 21). U verklaart ook dat u er uiteindelijk zelf voor koos om niet naar de dokter te gaan aangezien u dacht dat de wonde op uw been wel zou genezen (NPO, p. 21). Gevraagd of u een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) heeft, verklaart u dat u deze had (NPO, p. 17).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigten verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

U vermeldde rugproblemen, waarvoor u werd aangeraden uit te rusten (NPO, p. 5), en u vermeldde enkele afspraken bij een psycholoog, waar u nadien mee stopte (NPO, p. 6).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning verliest, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om

het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is. U beweert alleen in tempore suspecto en zonder het te bewijzen dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning, hetgeen geenszins kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Met betrekking tot het sociale zekerheidsnummer (AMKA) merkt het Commissariaat-generaal op dat uit objectieve informatie ook blijkt dat het pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt (AIDA/ECRE, Country Report: Greece. Update 2023, juni 2024, blz. 248: "According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires"). Uit de objectieve informatie blijkt duidelijk dat het AMKA de dag na het verstrijken van de verblijfsvergunning wordt gedeactiveerd omdat de Griekse wet bepaalt dat het AMKA wordt gedeactiveerd in geval van illegaal verblijf op Grieks grondgebied (Ibid., blz. 278: "Specifically as regards deactivation due to nonlegal residence in the country, [deactivation] shall automatically take place on the day following the expiry of validity of the residence title, in the absence of renewal, extension or withdrawal of the status of international or temporary protection"). Het is dus het verlopen van de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het verlopen van de gedrukte verblijfsvergunning. Als uw verblijfsvergunning niet voor 16/10/2026 verloopt, is uw AMKA ook tot die datum geldig. En zelfs als u niet de nodige stappen had ondernomen om uw AMKA te verkrijgen, zou u geen gratis toegang tot gezondheidszorg in openbare instellingen worden geweigerd ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription", zie UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/livingin-greece/access-to-healthcare/>; Refugee Info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA), van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; Country Report: Greece. Update 2022", blz. 250-251).

Wat het fiscaal registratienummer (AFM) betreft, herinnert het Commissariaat-generaal eraan dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegear.org/wpcontent/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Uit objectieve informatie blijkt echter dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, maart 2024, p. 20: "the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 16 oktober 2026, is de AFM ook geldig tot die datum. Zelfs als de verzoeker stappen moet ondernemen om een duplicaat van zijn gedrukte verblijfsvergunning te krijgen, blijft hij toegang houden tot de arbeidsmarkt, een bankrekening en de huur van onroerend goed.

Ten slotte wijst het Commissariaat-generaal er – naast alle bovenstaande vaststellingen – op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u voldoende zelfredzaam en autonoom bent om zich in Griekenland staande te houden.

- Ondanks uw relatief kort verblijf in Griekenland, kon u daar via enkele vrienden die u daar leerde kennen onderdak bekomen (NPO, p. 15). Deze vrienden verblijven overigens ook nog steeds in Griekenland.
- Dankzij dit sociale netwerk was u in staat om op een korte termijn werk te vinden bij een schilder (NPO, p. 14 en p. 15).
- U was duidelijk ook in staat om de nodige administratieve stappen te nemen om in uw noden te voorzien: u boekte tickets om naar Athene te reizen (NPO, p. 14), u heeft een mailadres dat u gebruikte om uw paspoort te bekomen (NPO, p. 16) en u kocht voor uzelf een SIM-kaart in Griekenland (NPO, p. 17). U vond ook uw weg om het geld dat door familieleden werd overgeschreven, af te halen bij de Western Union-bank (NPO, p. 15).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u neerlegt kunnen niet tot een andere appreciatie leiden. Uw Palestijnse paspoort, identiteitskaart, UNRWA-familiedocumenten, foto's van uw woning en familie in Palestina, Grieks paspoort en Griekse verblijfsvergunning zijn elementen die hier niet ter discussie staan. Voorts legt u een foto neer van een verwonding en infectie op uw been. Aangezien u zelf geen medische hulp zocht, kan deze foto niet aantonen dat u geen medische hulp kon krijgen of niet zou kunnen krijgen in de toekomst (NPO, p. 21). Ten slotte legt u nog een getuigenis neer van het kunstprogramma (...) in Brussel waarin uw engagement besproken wordt. Deze getuigenis heeft geen invloed op uw situatie in Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent zij dat er sprake is van een beoordelingsfout.

2.2. Op 2 oktober 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een psychologisch rapport d.d. 10 september 2025 (bijlage 1). Daarnaast citeert zij uitvoerig uit recente internationale rapporten inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Ten slotte duidt zij nog op de humanitaire en veiligheidssituatie in Palestina (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Op 22 oktober 2025 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.4. Op 24 oktober 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een psychiatrisch attest d.d. 16 oktober 2025 (bijlage 1) en een medisch rapport d.d. 10 september 2025 (bijlage 2). Daarnaast citeert zij tevens recente informatie aangaande de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland alsook de veiligheidssituatie in Palestina (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

2.5.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van de middelen die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.5.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U verklaart dat u twee tot drie keer bij de psycholoog ging maar deze sessies niet verder zette (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS H. S. M. S. (...), dd. 25 maart 2025 [NPO], p. 6). U zou hier een verslag van hebben gevraagd van de psycholoog en u werd gevraagd dit voor te leggen, maar tot op heden legt u dit niet voor (NPO, p. 6). Aan het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde u zich mentaal en fysiek in staat te voelen om het interview af te leggen (NPO, p. 4).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

2.5.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.5.4. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 17 oktober 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (van 17/10/2023 tot 16/10/2026) (zie notities CGVS, p. 13; kopie ADET (administratief dossier, stuk 6, map documenten, doc. 6); ‘Eurodac search result’ en ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 7, map landeninformatie)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.5.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigten van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigten, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden

geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien.

Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precare situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.5.6. Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoekende partij maakt gewag van een wonde aan haar been die zij opliep in Griekenland en legt desbetreffend een foto neer (notities CGVS, p. 4-5; administratief dossier, stuk 6, map documenten, doc. 7), doch geeft zij hierover aan dat dit niet langer een probleem vormt (notities CGVS, p. 4-5). Verder haalde zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 25 maart 2025 aan rugproblemen te hebben alsook mentale problemen waarvoor zij enkele keren naar een psycholoog ging (notities CGVS, p. 5-6), doch zonder hiervan enig medisch en/of psychologisch stavingsstuk bij te brengen. In het thans bijgebrachte medisch rapport d.d. 10 september 2025, het psychologisch rapport d.d. 10 september 2025 en het psychiatrisch attest d.d. 16 oktober 2025 wordt geen melding gemaakt van rugproblemen en wordt evenmin aangegeven sinds wanneer verzoekende partij psychologisch opgevolgd wordt. Uit deze thans bijgebrachte stukken blijkt verder niet dat de mentale gezondheidstoestand van verzoekende partij van die aard is dat deze belangrijke negatieve gevolgen zou hebben voor haar zelfstandig functioneren. Waar in deze stukken een opsomming wordt gegeven van de psychische klachten in hoofde van verzoekende partij, blijkt echter niet of deze vaststellingen gebaseerd zijn op de eigen verklaringen van verzoekende partij, noch of er enig diepgaand medisch en/of psychologisch onderzoek aan is voorafgegaan en waaruit dit onderzoek dan zou hebben bestaan. In het psychologisch rapport d.d. 10 september 2025 wordt gesteld dat de psychische klachten een belangrijke impact zouden hebben op het dagelijks leven van verzoekende partij, doch wordt hieromtrent niet de minste verdere verduidelijking gegeven. Evenmin bevat het rapport enige verdere uitleg aangaande de ernst en omvang van de erin vermelde psychische klachten. Overigens blijkt uit datzelfde attest dat verzoekende partij niettemin is begonnen met het volgen van Franse lessen, hetgeen de impact van haar psychische klachten op haar functioneren relateert. In het medisch rapport d.d. 10 september 2025 wordt aangegeven dat verzoekende partij nood heeft aan psychologische opvolging met medicamenteuze behandeling en uit het psychiatrisch attest d.d. 16 oktober 2025 blijkt dat psychiatrische begeleiding werd opgestart, doch ook hierin wordt geen verdere verduidelijking gegeven over de ernst en omvang van de klachten in hoofde van verzoekende partij. Evenmin kan eruit worden afgeleid dat verzoekende partij zware zorg en/of complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zou zijn. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift en aanvullende nota's nog wijst op de zeer precare situatie van haar familie in Gaza en de impact hiervan op haar mentale gesteldheid, duidt de Raad er nog op dat, hoewel aangenomen kan worden dat de situatie van haar familie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, evenwel, gelet op het voorgaande, niet kan blijken dat verzoekende partij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Evenmin toont zij aan dat haar mentale gezondheidstoestand van die aard en ernst is dat deze zware zorg en/of een complexe monitoring vereist. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

2.5.7. Voorts duidt de Raad erop dat uit de voorliggende landeninformatie blijkt dat het al dan niet hebben van een geldige ADET een belangrijke factor is voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van een sociaal zekerheidsnummer (AMKA)

en sociale bijstand, terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt verder dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden. Statushouders die naar Griekenland terugkeren en niet (meer) over een geldige ADET beschikken, kunnen dan ook worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden, waardoor het moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (geldig tot 16/10/2026) (zie kopie ADET (administratief dossier, stuk 6, map documenten); 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 7, map landeninformatie)).

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij niet langer in het bezit is van haar (afgedrukte) verblijfsdocumenten omdat zij deze verloor in Brussel (verklaring DVZ, vraag 23; notities CGVS, p. 8), stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij zich beperkt tot ongestaafde beweringen en hieromtrent geen attest van verlies voorlegt. Zij stelt geen aangifte van het verlies te hebben gedaan omdat zij niet wist dat zij dit moest doen (notities CGVS, p. 8). Zij het evenwel vastgesteld dat nergens uit blijkt dat verzoekende partij intussen aangifte heeft gedaan van het verlies van haar Griekse verblijfsdocumenten. Het is geenszins plausibel dat verzoekende partij een dermate onverschillige houding aanneemt ten aanzien van haar Griekse verblijfsdocumenten, gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten zoals ook blijkt uit de informatie waarnaar zij zelf verwijst in haar verzoekschrift. Haar bewering haar (afgedrukte) Griekse verblijfsdocumenten te zijn verloren kan dan ook geenszins zonder meer voor waar worden aangenomen.

Bovendien wijst de Raad erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoonde dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zoals reeds opgemerkt, is de verblijfsvergunning van verzoekende partij nog steeds geldig (tot 16/10/2026) en is zij enkel niet langer in het bezit van haar afgedrukte verblijfsvergunning. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien zou vaststaan dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verder kan *in casu* worden aangenomen dat verzoekende partij beschikt over een fiscaal registratienummer (AFM), dat haar toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed. Immers blijkt uit de informatie waarnaar verwerende partij in haar beslissing verwijst dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Tevens blijkt dat de AFM enkel wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt. Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoekende partij, die op 5 oktober 2023 in Griekenland een verzoek om internationale bescherming indiende en nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (zie 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 7, map landeninformatie)), over een AFM-nummer beschikte/beschikt waarmee zij toegang had/heeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Daarnaast blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij tevens dat zij in Griekenland een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) verkreeg (notities CGVS, p. 17). Uit de informatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat ook het AMKA pas wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning

verloopt. Gelet op het gegeven dat haar verblijfsvergunning geldig is tot 16 oktober 2026, is ook haar AMKA tot die datum geldig. Daarenboven blijkt uit de voorliggende informatie dat begunstigden van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-50; *"Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights"* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35).

2.5.8. Waar voorts uit haar verklaringen moet blijken dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met (eerder beperkte) aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten en met een negatieve houding van de plaatselijke bevolking (notities CGVS, p. 21 en 22), is de Raad van oordeel dat verwerende partij hieromtrent terecht het volgende motiveert: *"Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van eerder beperkte aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten, moet worden opgemerkt dat deze situaties niet kunnen worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U haalde aan dat uw vingerafdrukken werden genomen zonder dat u werd geïnformeerd waarvoor (NPO, p. 21). Hierbij aansluitend kan u naar verluidt geen leven opbouwen in Griekenland aangezien de mensen daar vreselijk zijn. Gevraagd wat er concreet gebeurde dat u deze mening vormde, verklaart u dat u zelf niets specifiek meemaakte (NPO, p. 22)."*

Waar in het verzoekschrift dan ook op algemene wijze gewag wordt gemaakt van vijandigheid, racisme en discriminatie binnen de Griekse samenleving, onderstreept de Raad dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal weliswaar op algemene wijze stelde dat zij zich onveilig voelde in Griekenland, doch niet het minste concrete incident aanhaalde waaruit kan blijken dat zij in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming het slachtoffer werd van vijandigheid, racisme en/of discriminatie (zie notities CGVS, p. 20-22). Ook in het verzoekschrift wordt geen gewag gemaakt van concrete feiten waarvan verzoekende partij het slachtoffer zou zijn geworden. Bovendien, zelfs indien aangenomen zou worden dat verzoekende partij in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming het slachtoffer werd van vijandigheid, racisme en/of discriminatie, *quod non*, bemerkt de Raad dat hieruit op zich evenmin kan blijken dat verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelt te voorzien in haar meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. De informatie die blijkt uit het CERD-rapport d.d. 24 december 2024 waarnaar verwezen wordt in het verzoekschrift werpt hierop geen ander licht. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten. Echter blijkt uit niets dat verzoekende partij concrete stappen ondernam om de bescherming van de Griekse autoriteiten in te roepen.

2.5.9. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid en gezondheidszorg (notities CGVS, p. 4-5, 14-18 en 20-22), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoonde dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Dient in dit kader te worden herhaald dat verzoekende partij in Griekenland beschikte over een fiscaal registratienummer (AFM) waarmee zij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Er kan dan ook worden aangenomen dat zij in staat was om bepaalde stappen te ondernemen om werk te vinden en in haar levensonderhoud te voorzien.

In casu blijkt evenwel dat verzoekende partij slechts zeer korte tijd na de toekenning van haar beschermingsstatus vertrokken is uit Griekenland, hetgeen reeds *a priori* niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Meer bepaald blijkt uit haar verklaringen dat zij in Griekenland slechts twee weken buiten het opvangsysteem heeft verbleven alvorens het land te verlaten. Nadat haar op 17 oktober 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend verbleef zij immers nog tot december 2023 in de opvang op Kos (notities CGVS, p. 17). Nadien verbleef zij amper twee weken op Athene waarna zij vervolgens Griekenland verliet (notities CGVS, p. 14-15 en 17). Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland.

Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij tijdens haar verblijf in Athene twee tot drie dagen als schilder werkte, maar niet betaald werd (notities CGVS, p. 15). Echter dient te worden benadrukt dat verzoekende partij geen stappen ondernam om een andere job te vinden. Zij verklaarde hierover dat zij geen andere job zocht omdat Griekenland niet haar bestemming was en dat haar neef in Zweden in haar levensonderhoud voorzag totdat zij naar Zweden vertrok (notities CGVS, p. 15).

Waar verzoekende partij gewag lijkt te maken van een gebrek aan (toegang tot) de gezondheidszorg, wordt in de bestreden beslissing nog dienstig het volgende vastgesteld: *“Waar u aangeeft geen medische hulp te hebben gezocht, aangezien u bang was voor de mensen en de politie, kan u geen persoonlijke ervaring aangeven waarop deze angst gebaseerd is (NPO, p. 20, 21). U verklaart ook dat u er uiteindelijk zelf voor koos om niet naar de dokter te gaan aangezien u dacht dat de wonde op uw been wel zou genezen (NPO, p. 21). Gevraagd of u een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) heeft, verklaart u dat u deze had (NPO, p. 17).”*

Dient verder nog te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van verzoekende partij een zekere mate van zelfredzaamheid naar voren komt alsook dat zij beschikt over een ondersteunend netwerk. Zo vond zij in Turkije via haar vrienden werk bij een transportbedrijf (notities CGVS, p. 16) en was zij ook in Griekenland in staat om via haar sociale netwerk aldaar op een korte termijn werk te vinden bij een schilder (notities CGVS, p. 15). Ook kon zij bij haar sociale netwerk in Griekenland terecht voor onderdak (notities CGVS, p. 15). Deze vrienden die haar hielpen en die zij leerde kennen in Griekenland, verblijven daar overigens nog steeds (notities CGVS, p. 15). Daarnaast was verzoekende partij duidelijk ook in staat om de nodige administratieve stappen te nemen om in haar noden te voorzien. Zij boekte tickets om naar Athene te reizen, heeft een mailadres dat zij gebruikte om haar paspoort te bekomen, kocht een SIM-kaart in Griekenland en slaagde erin om het geld dat door haar familieleden werd overgeschreven af te halen bij de Western Union-bank (notities CGVS, p. 14-17).

2.5.10. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.5.11. In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijping van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refoulement bestaat.

2.5.12. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.5.13. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden

gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.5.14. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen. De Raad treedt verwerende partij bij waar deze hieromtrent het volgende motiveert: *“De documenten die u neerlegt kunnen niet tot een andere appreciatie leiden. Uw Palestijnse paspoort, identiteitskaart, UNRWA-familiedocumenten, foto's van uw woning en familie in Palestina, Grieks paspoort en Griekse verblijfsvergunning zijn elementen die hier niet ter discussie staan. Voorts legt u een foto neer van een verwonding en infectie op uw been. Aangezien u zelf geen medische hulp zocht, kan deze foto niet aantonen dat u geen medische hulp kon krijgen of niet zou kunnen krijgen in de toekomst (NPO, p. 21). Ten slotte legt u nog een getuigenis neer van het kunstprogramma (...) in Brussel waarin uw engagement besproken wordt. Deze getuigenis heeft geen invloed op uw situatie in Griekenland.”*

2.5.15. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

De verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.5.16. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.5.17. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 25 maart 2025 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch en bijgestaan door haar advocaat. Zij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud tevens gewezen op de vaststelling dat haar reeds internationale bescherming in Griekenland was toegekend en kreeg de kans om redenen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.5.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT